

som man i disse Dage undertiden ser paa med et haanligt Smil og Skuldertræk, den er først fremsat af selve den danske Regjering. Hvad der senere er forhandlet i den Retning, det er det, som jeg meget ønskede oplyst om igjennem min Forespørgsel. Udfølgelig er jo underhaanden kommet frem, men man veed ikke, hvorvidt man kan forlade sig derpaa. Forhandlingerne om Pragerfredens § 5 skulde ogsaa have givet Anledning til at bringe Neutraliseringspørgsmaalet paa Tale. Det forlyder, at den engelske Gesandt i Danmark, Sir Charles Wike, har udtalt sig om Nøstikigheden af, at Danmark blev neutraliseret, det skal have været i November 1871, ligeledes, at den mod Danmark venligsinde franske Udenrigsminister, Hertugen af Decazes, i Mai 1875 har gjort en Meddelelse til det danske Kabinet i lignende Retning, Jeg kan ikke sige mere, det er Rhytter, som jeg gjerne vilde høre bekræftede og vide Noget om, hvorvidt det har ført til nærmere Forhandlinger, det ligger jo saa langt tilbage i Tiden, at forhaabentlig en Del af det kunde taale at se Dagens Lys. Det er ogsaa bekjendt, thi det ligger jo ligesom for i Rigsdagstidenden, at enkelte fremragende Politikere, navnlig Krigsministre — det er meget betegnende — have vist en varm Interesse for Danmarks Neutralisering. Saaledes vil man finde en Uttring af en forhenværende Krigs- og Marineminister, det ærede nuværende Medlem for Helsingør (Thomsen) i Folkethingstidenden for 12. December 1874. Denne Uttring gav maatte Anledning til en Artikel, som jeg fik optaget i „Dansk Folketidende“ d 19. Februar 1875, hvortil „Dansk Folketidendes“ ærede Redaktør til min Glæde svarede nogle Ord, som jeg skal tillade mig at oplæse, fordi de berøre et Spørgsmaal, som jeg isøvrigt kun med stor Varsomhed skal komme ind paa; her var nemlig Neutraliseringspørgsmaalet bragt i Forbindelse med Løsningen af det sønderjydske Spørgsmaal, og der udtalte Redaktøren, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5. Valgkreds (Høgsbro): „Det synes ikke utænkeligt, at Nordflæsvigs Tilbagegivelse kunde finde Sted samtidig med Danmarks Neutralisering, men selv om det ikke skete, kunde det maatte endda naas senere, naar Nordflæsvigerne vedblive at fastholde Døstet derom. Man hyste paa, at f. Ex. England har afstaaet de iuniske Øer til Grækenland efter deres Beboeres Døst, og det uden at være bundet dertil ved et traktafmæssigt Løfte.“ Det forekommer mig ogsaa, at en fremtidig tydsk Regjering — jeg vilde ønske, at det var den nuværende —

maatte skjønne saaledes, at den eneste virkelige Grund til at fastholde det danske Sønderjylland, det er Hensynet til, at Danmark ikke er neutraliseret, og at det derfor gjælder om at have en saa fremskudt militær Stilling mod Danmark for visse paakommende Tilfældes Skyld. Jeg tror derfor, at man arbejder sigrest for, at de danske Sønderjyder skulle komme tilbage til Danmark, ved at arbejde for Neutraliseringen. — Senere har Neutraliseringspørgsmaalet været paa Tale her i Thinget d. 28. og 29. April 1875, og det viste sig ved denne Leilighed, at ikke alene den nysnævnte forhenværende Krigs- og Marineminister, Thomsen, fastholdt sin Belvillie mod Tanken, men at ogsaa den daværende Krigsminister, General Steinmann, udtalte sig bestemt venlig imod den. Dernæst har Tanken været fremdraget under Forhandlinger her i Thinget d. 5., 6. og 8. November 1879, og ved denne Leilighed udtalte sig ogsaa den nuværende Kirke- og Undervisningsminister, men det vil ikke være rigtig at nævne ham som saadan i denne Forbindelse, det var det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der udtalte sig der og mente, at Neutraliseringen ikke vilde have Interesse nok for Stormagterne; han sagde, at Stormagterne ikke vilde have Interesse nok deraf til at give os en saadan Stilling. At han vistnok tager feil, tror jeg at have paavist. Han talte ogsaa om „Mellemdøstet“ med vor sydlige Nabo; men det tror jeg netop løses bedst, sigrest og hurtigst ved Neutraliseringen. Derefter hvilede Sagen i nogle Aar og kom først paany paa Tale derved, at der fra England indgik Opfordring fra en meget anset Forening, som tæller Medlemmer af det høieste engelske Aristokrati i sin Midte og har til sin Formand Lord Shaftesbury, nemlig den internationale Freds- og Voldgifts-Forening, som senere har taget sig af Sagen; saaledes blev paa Kongressen i Bern i August f. A., hvor jeg ogsaa var til Stede, vedtaget eller stadfæstet en Beslutning med Hensyn til de tre nordiske Rigers Neutralisering, en Beslutning, som tidligere var vedtaget den 16de September 1883 paa en lignende Kongres, afholdt af et andet Selskab i Genf; og Grundlaget for denne Beslutning, i alt Fald paa Kongressen i Bern, var det internationale Hensyn, som ligger i at neutralisere Havarme, som forbinde vigtige Have, „canaux interocéaniques“, hvorved her nærmest tænkes paa Sundet og Bælterne. Det er ogsaa det, der særlig skal fremhæves, naar vi skulle slaa til Lyd i Europa for at opnaa Neutralisering. Jeg har i Tjør i Februar Maaned havt Leilighed